

1914 június hó 25 en átvettem
Papp

EGYKÖZLETTI NAGYKÖNYVTÁR
DEBRECEN

DEBRECZEN

Előfizetési ár szétküldéssel:
HELYBEN: Egy óra 1 korona
Negyedévre 3
Egyes szám ára 4 fill.
VIDÉKEN: Egy óra 1 K 50 f.
Negyedévre 4 K 50 f.
Egyes szám ára 6 fill.

Negyvenhatodik évfolyam.
124-ik szám.
Csütörtök, 1914. június 25.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
DEBRECZEN,
Darabos-utca 7. szám. Telefon: 412.
Lapkiadó Horovitz Zsigmond.

Uj telekreendezést!

A kivándorlás megszüntetése érdekében.

A magyar ember minden érzése, minden gondolata a földhöz tapad. Innen szívja életerejét, innen veszi mindazt a kelléket, amit létfeltétele megkíván és csodálatos, mégis évről-évre, mondhatnánk napról-napra gyérülnek a községek lakói, a földdel együtt érző, a földdel felnevelt magyar parasztság elhagyja azt az országot, melynek szabadságáért és lakói függetlenségéért apái annyi tenger vért ontottak.

Ami még meglepőbb a dologban, az a körülmény, hogy az őstermelő magyar nép olyan földterületekre tódul, ahol alig érvényesítheti a földművelésben való készségét. Ott más világ van. Ott az ember már régen elfelejtette azt az őskorbeli állapotot, amikor az eke szarva mellett törte meg a rögöt és seprő boronával takarta el a kikelésre szánt magot.

Az óriási arányok világrészében, Amerikában, ezeket a munkálatokat már gépek, hatalmas szerkezetóriások végik, az ember csak arra való mellettük, hogy irányítson és szabályozzon.

A magyar, az ő nehézkes életmódjával, bekerül az ipari viszonyok közé, olyan helyre, ahol lát maga körül tárgyakat, melyekről otthon álmolni se merészelt volna. Mennyi keserves küzdelmébe kerül, míg beleéli magát, míg behelyezkedik az új viszonyokba.

Sokan életük árán veszik meg azt a szabadságot, hogy megszabadulhassanak hazájuktól. Mert bizony örvényből örvénybe kerül a szegény ember. És ha hijával van annak a szívós életerőnek, amely őt mindenkifelett győzedelmeskedni képessé teszi, amelynek hatalmával siet saját magából kialakítani az új embert, az iparost, — ámde mégis, ha otthon is már sok csalódás és nélkülözés érte, — otthonról is már azzal a kétségbeesett okoskodással hagyta el a szép magyar hont, hogy „ha élni muszáj, miért ne éljek új világrészen, mielőtt meghalok éhen ebben a kincses országban.“

De viszont gondoljuk csak meg, vajjon ugy kell-e ennek lennie, ha más gazdaságot, más munka- és telekfelosztást talál itthon, az ő honában, a magyar paraszt? Ugy kellene-e pusztulnia szemünk láttára annak a nemes fajnak, amely mindenféle megrázkódtatást át-szenvedett országfoglalásának ezer esztendő múltjában!

Az a nép, mely mindezt kibirta, a melynek a világpolitikai küzdelmeiben nagyobb része és érdeme van, mint bármely más európai nemzetnek, mert hiszen védőbástyája volt a keresztyén civilizációnak, szemben a félhold hatalmával. És ime, itt vagyunk, mint egy rut szibarita ház, az ország talpköve meginog. kevesbedünk számban, gyengülünk erőben.

Ha okszerű gazdálkodást folytatna a magyar, ha erre szakszerű kioktatást nyerhetne, ha volna benne takarékosági hajlam, — így szólnak a bölcs tanácsok — bizony akkor nem kellene vesznie a magyar fajnak.

Nohát ezek tanácsoknak, elméleti fejtegetéseknek nagyon jók és szépek, csak hogy nem igen használnak az üdvösségben. Ide nem elmélet, — hanem gyökeres változás kell, olyan változás, amely alapjából tudja majd átforgatni a mi mostani telekrendszerünket, amely rendszerben van egész baja ennek a kivándorlási mizériának.

A földművelésügyi miniszteriumban már több ízben felvetették, majd letették a birtokrendezés égető ügyét. Majd azon vannak, hogy észszerűen osszák és rendezzék a kiscgazdák telkeit, amely telkek mostanában olyan szétszórtan fekszenek, hogy megmunkálásába a kiscgazda beleöli minden idejét, erejét és vagyonát. Aki személyesen járt közöttük a vidéken, az tapasztalhatta is, hogy egyedüli kufjeje a rossznak a birtokbeosztás gondatlanul gyatra viszonyai.

A törvényhozásnak kellene kezébe vennie ezt az elsőrangú ügyet, mert ennek eldöntésétől függ a magyarság visszahódítása szeretett hivatásához: a földműveléshez.

Makulatur papiros olcsón kapható a kiadóhivatalban:
Darabos-utca 7. sz.

Az Orle gyűlése Debreczenben.

A böszörményi Kálvineum fölszentelése.

A kálvinista Rómában: Debreczenben, a magyar protestáns egyházi életnek igen jelentős eseményei játszódnak le az ősz folyamán. Az Országos Református Lelkész-Egyesület és a Protestáns Irodalmi Társaság itt tartják meg őszi közgyűléseiket. Ezzel kapcsolatosan tagjuk fe szentelni Hajduböszörményben a Kálvineumot.

A hajduböszörményi Kálvineum az Orsz. Református Lelkész-Egyesület alkotása. Társadalmi gyűjtés és részben államsegélyből épített ezt az Orle, mely a protestáns lelkész és kántor árváknak ad hajlékot.

A Kálvineum felavatása szeptember 30-án délután lesz. Az Országos Református Lelkész-Egyesület és a Protestáns Irodalmi Társaság tagjai délután fél 3 órakor indulnak Debreczenből Hajduböszörménybe, ahol megtekintik a Kálvineumot, s részt vesznek annak ünnepélyes felszentelésén.

Az Orle választmánya szeptember 29-én délután ülésezik, a közgyűlést pedig október 1-én tartja.

Ez alkalomra Baltazár Dezső dr püspök a következő meghívót bocsátotta ki:

„A Magyar Protestáns Irodalmi Társaság és az Országos Református Lelkész-Egyesület f. évi szeptember hó 29—30. és október hó 1—2. napjain tartják Debreczenben gyűléseiket, melyekre 1000—1200 protestáns lelkészi és világi férfi fog Debreczenbe jönni.

Illendőnek tartván, hogy a vendégek itt tartózkodását társadalmilag minél kellemebbé tegyük, tisztelettel kérem, hogy az előkészületek megbeszélése végett f. hó 25-én (csütörtök) délután 6 órakor a református főiskola kis tanácstermében megjelenni sziveskedjék.

Tisztelettel és szeretettel: Debreczen, 1914 június 22. Dr Baltazár Dezső, püspök.“

A protestáns egyház számos és kiváló vezéralakja találkozik tehát az ősszel Debreczenben, a kálvinista Rómában.

MEDGYASZAY-CABARET az „Angolkirálynő“-ben Junius 26, 27, 28.
Kezdete 9 órakor.
Fellépnek: Vörös Illy, Mátray Böske, Kőváry Gyula, Boross Géza, Papp János, Máhr Nándor, Komlóssy Sándor és Rajna Sándor karmester. Conferencier: Kőváry Gy.

A Custozzai csata

évfordulója.

Hódoló távirat a királyhoz.

A 39-ik gyalogezred ünnepe.

(Saját tudósítónktól.) Ragyogó fényű, s meghatott melegségű ünnepet ült ma a 39-ik gyalogezred debreczeni zászlóalja. A custozzai csata évfordulóját ünnepelték, s egyuttal leleplezték Ófelségének pompás mellsobrát.

A szobor leleplezésre alkalmas időt talált a 39. gyalogezred tisztisara most, hogy a király nagy betegségéből fölgógyult és újra egészséges. A szobor felállításának eszméje nem új keletű. Korábban érelődött meg az a vitéz debreczeni ezred körében. Ők gyűjtötték össze a szobor költségeit, amelyből a szép emlékmű készített.

A szobor leleplezése délelőtt, a tábori mise után történt. Az ünnepélyen megjelentek a 39. gyalogezred bécsi zászlóaljainak tisztjei, a hadügyminiszter um képviselte, az egész debreczeni helyőrség és a városi hatóság küldöttsége.

Az ünnepi beszédet Wolff alezredes mondotta, s e közben lehullt a lepel a szoborról. A leleplezés után a tisztikar hódoló táviratot küldött Ófelségének, Ferenc Ferdinánd trónörökösnek és Károly Ferenc József jövőd trónörökösnek, aki tudvalevőleg most a 39-ik gyalogezred őrnagya.

Ófelsége szobra immár ott áll a kert közepén. Az igen sikerült bronz szobrot karsu beton talapzaton emelték, s ezen fehér márványtáblára aranybetűkkel van bevésvé:

F. J. I.
1914.

Az ünnepély után diszebed volt. Délután az ezred legénysége katonai sport játékká szórakozott a laktanya előtti tágas téren.

A megefényű emelkedet ünnepély bizonyára közel fog férközni agg királyunk szívéhez, akinek egyik legkedvesebb ezrede hódolt örömmel felgyógyulása alkalmából.

Pixavon-hajápolás

A legnagyobb jóhatéremy, amelyben haját részesítheti.

Értesítést 250 koronára küldve.

Halálos elgázolás.

A debreczeni pályaudvaron.

Két kocsi között.

Ma délelőtt 11 órakor borzalmas szerencsétlenség történt a debreczeni pályaudvaron. Egy 17-18 évesnek látszó fiatalember két kocsi között lelta halálát, amelynek fejét összenyomták, úgy, hogy azonnal meghalt.

Az esetre vonatkozólag a következőket közöljük:

Egy 17-18 éves fiatal ember járt ma délelőtt Tóth máv. pályafelvigyázónál és kérte, hogy vegyék fel munkásnak. Tóth pályafelvigyázó azonban elutasította a fiatal embert azzal, hogy jelenleg munkásra nincs szükség s így fel nem vehetik.

Ezután az illető fiatal ember a pályaudvaron, a vágányok között igyekezett az állomás felé és a kilencedik vágányon két kocsi között akart keresztül menni, amelyek között mintegy fél méter távolság volt. Ezen közelebb lett volna átjutni, mint ha a kocsikat megkerüli. Amde közben, amint a fiatalember a két kocsi közé lépett, az egyik kocsi mozgásba jött, amelyet egy Szabó Imre nevű vasutas vezetett és a fiatalember nem tudott a kocsik közül kimenni, mert a két kocsi ütközése közé került, mely a fejét teljesen összenyomta, úgy hogy agyveleje kifolyt, s azonnal szörnyet halt.

Az illető fiatalember kilétét eddig nem sikerült kideríteni.

Furkó László rendőrmester rögtön jelentést tett a rendőrségnek, ahonnan Komlóssy Pál dr rendőrkapitány és Fülöp Károly dr vizsgálóbíró a helyszínére mentek és megtartották a nyomozást.

Felelősség nem terhel senkit. A szerencsétlen fiatalember maga volt az oka a bekövetkezett esetnek, mert Szabó Imre mozdonyvezető nem vehette észre; hogy a fiatalember a kocsik között van és azon a kis félméteres üres helyen akar átmenni, mely a két kocsi között volt.

Vége

a török-görög konfliktusnak.

A török-görög konfliktus kérdésében beállt enyhülés csalhatatlan jele az, hogy Athénben is elismerik a helyzet jobbra fordulását. Athénben eleinte sok kifogásolni valót találtak a török válaszjegyzéken, de a rendszabályok, amelyek a jegyzék átadásának egyikében a török kormány részéről a kisázsiai állapotok szanálása érdekében fogantatottak, meggyőzték görög kormányt arról, hogy Törökország ezuttal komolyan veszi ígéreteit.

Most már be kell várni a konstaninápolyi nagykövetségek dragománjai által elrendelt vizsgálatok eredményét és tudni kell, hogy viselkedik a porta a hazájukból előzőtt görögök kártalanítása dolgában.

A török-görög háboru veszedelme mindenesetre elmúlt, pedig már félni lehetett, hogy újra kitör a háboru a Balkánon. Görögország mindenáron meg akarta oldani a szigetkérdést addig, amíg Törökország új hadihajói ekeszűnek.

De a hatalmak — helyesen — közbeleptek és Oroszországtól, valamint Románlától támogatva, tudtul adták Athénben és Konstantinápolyban, hogy még egyszer nem fogják tűrni a Dardanelák elzárását, történiék az akár osromzár útján, akár tengeri aknákkal. A hatalmak ez eréyes állásfoglalása tette lehetővé, hogy a görög-török konfliktus elvesztette veszedelmes jellegét.

Remelik, hogy a két állam, ha a török és görög lakosság üldözése kérdésében meg egyeznek, hozzáláinak a szigetkérdés megoldásához is.

Athénből táviratozzák: Az estilapok jelentése szerint a tengerészeti minisztérium három tartalékos korosztályt hív be. A tartalékosoknak szombaton kell bevonulniok.

Washingtonból táviratozzák: Törökország titakozó lépést tett az ellen, hogy a Missziszipi és Idaho nevű amerikai hadihajókat Görögországnak eladják.

Szétmarcangolt állatszelistítő.

Az oroszlanok karmai között.

Agyontaposott gyermekek.

(Saját tudósítónktól.) Borzalmas módon pusztult el Chikagóban egy német származásu állatszelistítő, aki hat oroszlanal végzett különféle mutatványokat egy cirkuszban. A fenevadak nekilrohantak, leteperték és nem csak széjjel marcangolták, hanem a holttestet félig fel is falták. A nézőközönség soraiban rettenetes pánik tört ki a vérfagyasztó látványra és olyan nagy volt a szolgálak zavara is, hogy az egyik oroszlan kiszabadulhatott a ketrecből és kirohant a városba.

A borzalmas tragédiáról részletes jelentésünk a következő:

Néhány hét óta vendégszerepel Chikagóban egy vándorcirkusz, amelynek előadását állandóan zsufolt ház nézte végig. A műsor legkiválóbb száma Dietrich állatszelistítő izgalmas mutatványai voltak. Dietrich minden este szenzációs produkciókat mutatott be egy ketrecben hat szelistített oroszlanal. Amikor a tegnap esti előadáson belépett az oroszlanketrecbe, az egyik oroszlan rárohant, mire a többiek is vérszemet kaptak és ugyan csak a szelistítőre vetették magukat.

Borzalmas percek következtek; a közönség rémülten ugrott fel helyéről és igyekezett a kijáratok felé és a tolongás olyan nagy volt hogy néhány gyermeket letapostak. A vér láttára sokan elájultak és eszméletlenül buktak le helyeikről. A cirkusz szolgálai vasdorongokkal siettek a magtámadott állatszelistítő segítségére, de hiába volt minden, mert a fenevadak az ütesek ellenére sem bocsájtották ki karmaik között áldozatukat. A felűdhődött oroszlanok széjjel tépték a szeren-

cséltlen állat zelidítőt és azután hozzáfogtak a véres tetem fölfalásához.

A szolgálak ekkor már arra igyekeztek, hogy Dietrich holttestét megmentésék. A vadállatokat csak úgy lehetett elkergetni a szelidítő rettenetesen összemarcangolt holttestétől, hogy erős szagu fertőtlenítő szert fecskendeztek be a ketrecbe, amelynek szaga az állatokat visszakergette.

Ekkor történt azonban, hogy az egyik nekivadult oroszán kitört a ketrecből. A fenevad körbe vágatott a cirkuszban, majd onnan kiszabadulva, a város legnépesebb utcájába rohant.

Rettenetes pánik támadt a városban. Az emberek futva menekültek, berohantak az üzletekbe, a házak kapui alá, úgy igyekeztek menekülni a vadállat elől. Az oroszán végig vágatott az utcákon, de nem támadott meg senkit. A rendőrök nem mertek rálőni a vadállatra, mert félték, hogy akkor földűhözve esetleg rettenetes pusztítást visz véghez és ezért arra igyekeztek, hogy visszatereljék a cirkuszba.

Közben katonaságért telefonáltak, amely csakhamar kivonult az utcákra és előkerültek a cirkusz szolgálai is, akikkel együtt aztán lassan visszafelé terelték a vadállatot. Nagy nehezen sikerült az oroszánt visszaterelni a cirkuszba, ahol a kinyitott ketrecajtón bement a ketrecébe.

HIREK.

— **Városi közgyűlés.** Debreczen város törvényhatósági bizottsága június hó 30-án, kedden tartja legközelebbi közgyűlését.

— **Katonai lögyakorlat.** A cs. és királyi 61. gyalogezred I. zászlóalja fölfő hó 26. napján reggel fél 7 órától délután 1 óráig élelőténnyel a Sárkut-lanya melletti harcszerű lőtérén lögyakorlatot tart.

— **A Patronázs Egyesület ülése.** A Debreczeni Patronázs-Egyesület f. hó 28-án vasárnap délelőlt 11 órakor a városháza könyvtárszobájában tartja rendes havi gyűlését. — Tárgyak: jegyzőkönyv hitelesítés; titkári jelentés; esetleges indíványok.

— **Ki akar ápolónő lenni?** A Debreczenben létesítendő diakonissza-intézet vezető bizottsága megbízásából dr. Baltazár Dezső püspök pályásatot hirdet 8 ápolónői állásra, akik a debreczeni nagyerdőben épített „Augusta” tudószanatórium szükségletét ellássák. Pályázhatnak tisztességes előéletű, református vagy evangélikus 20—40 éves hajadonok, vagy özvegyek, akik a betegápolás iránt hajlandóságot éreznek magukban. A fölvevő ápolónők részére a vezetőség hathetes tanfolyamot létesít, amelyen díjtalanul képezik ki őket a tudósbetegek ápolására. A pályázati kérvények június 25-ig nyújtandók be a tisztviselő református egyházkerület püspöki hivatalához, Debreczenben.

— **Diákrtragédia.** A diákrtragédiák az iskolai év végének legszomorubb, és sajnos, mindig visszatérő eseményei. Kolozsvár iskoláinak évi története következetesen minden esztendő végén megtermi a maga gyászos megrázó esetét. Tegnap Tasnádi Szócs Géza VII. gimnáziumi tanuló emelt fegyvert fiatal élete ellen. Két szekundát kapott a fiu az érvényi értesítőjébe s a szerencsétlen azért dobta el magától az életet, ezért ejtette a szíleit

gyászba. Az eset kelletlen gyászos a ref. gimnáziumnak is, mert a múlt év végén hasonló szenzációt fogott ki magának és csudálatos, hogy ugyanakkor ugyanazon tanár túlságos szigorúsága vitte rá egy V. gimnáziumi tanulóat a végzetes lépésre.

— **Betiltott állatvásár.** Nyiregyházán kitűtött a ragadós száj és körömfájás a hasított csülkü állatok között úgy, hogy zár alá helyezték a várost, eltiltották a vásárt és a rendőrség megtiltotta a beteg állatok tejének használatát.

— **Leesett a fáról.** Tenke Sándorné Bagamér községben a kertjükben cseresznyét szedett, miközben a fa ága letört alatta és ő leesett s a ballábát eltörte. Ma délelőlt beszállították a debreczeni közkórházba, ahol ápolás alá vették.

— **A közös jótékony célokra** rendezett 30-ik államsorsjáték huzását július 2-án tartják meg. Mint a játéktervből kitűnik, ezen sorsjáték tartalmaz 21,146 nyereményt, amelyek mind készpénzben fizettetnek ki. Főnyeremények: 200,000 K, 50,000 K, 30,000 K, 20,000 K stb. Sorsjegyek dohánytőzsdékben, váltóüzletekben 4 Koronájával kaphatók.

— **A női szépség a művészetben** című 12 pompás színezett műmelléklettel és száznál több képpel illusztrált díszművet, melynek bolti ára 20 korona, — ingyen és azonnal megszerzheti mindenki, aki 14 koronával egy félévre előfizet a „Pesti Napló”-ra, s egy további félévre előfizetési kötelezettséget vállal. — Rafael és a többi világhírű festőművész mind szerepel több műalkotással ebben az albumban, amely valóságos galériája a klasszikus női aktoknak. A „Pesti Napló” jövő karácsonyi albuma — A gyermek a művészetben — eddigi híres karácsonyi ajándékait is felül fogja mulni. A „Pesti Napló” előfizetési ára egész évre 28 korona, félévre 14 korona, negyedévre 7 korona. Hirdetési feltétlen eredménnyel járnak. Kérjen prospektust és mutatóványszámot a kiadóhivataltól Budapest VI., Podmaniczky-utca 12.

— **Eladó 15 hektoliter 1913-as Sesta-kortli bor** Csapó-utca 60. szám alatt.

Közgazdaság.

Ingtalanok forgalma.

Dr. Varga Imre ügyvéd veszi a debreczeni 11245. számú tjkvben foglalt 300 négyszögöl ujosztású földet Sipos István és neje Magyar Erzsébettől 900 koronáért.

Özv. Papelles Ferencné veszi a debreczeni 11212 számú sztkvben foglalt 200 négyszögöl ujosztású földet Juhász István és neje Beregszászi Zsófiától 1300 koronáért.

Csapos Ferenc és neje Horváth Eszter veszik a debreczeni 2325 számú sztkvben foglalt József királyi herceg-utca 55. számú házat Kovács Andrásné és társaitól 1000 koronáért.

Penyigei Imre veszi a debreczeni 6467 sztkvben foglalt 130 négyszögöl Csapókerti szőlőt Gorzsás Lajos és neje Csordás Mária-tól 2700 koronáért.

Sarkadi László és neje Török Mária veszik a debreczeni 8240. sztkvben foglalt 144 négyszögöl majorsági földet Nagy Gábor és neje Szepesi Juliánától 5200 koronáért.

Dalmi Károly és neje Kovács Eszter veszik a debreczeni 7555. sztkvben foglalt Csapó-utca 68. számú házat Papp Ferenc és neje Pesics Ceciliától 20000 koronáért.

Debreczen város veszi a debreczeni 320. sztkvben foglalt Csillag-utca 6. számú házat

özv. Sipos Ferencgé és társaitól 12000 koronáért.

Tikos Imre veszi a debreczeni 11026. sztkvben foglalt 596 négyszögöl ujosztású földet Ladányi József és neje Kovács Juliánától 2900 koronáért.

Özv. Burai Istvánné Nagy Mária veszi a debreczeni 7815. sztkvben foglalt 9 hold ondódi földet Nagy Balinttól 10,200 koronáért.

Mezei Antal és neje Gombi Róza veszik a debreczeni 11076. sztkvben foglalt 255 négyszögöl ujosztású földet Mándel Sámuel és társától 2550 koronáért.

Özv. Molnár Ambrusné Szőke Juliánna veszi a debreczeni 2433. sztkvben foglalt 3 hold 1200 négyszögöl ondódi földet özvegy Szilágyi Józsefné Szatmári Juliánától 4000 koronáért.

Vezendi József és neje Nagy Mária veszik a debreczeni 858. sztkvben foglalt 735 négyszögöl köntöskerti szőlőt Szecsei Sándor és társaitól 3600 koronáért.

Csarnok.

Vetélytársak.

Regény.

Írta: B. M. CROKER.

111

Megkockáztatunk egy kis lunchot új ismerősünknek és Shineék számára.

Néhányszor teát is adunk.

Vendégeink gyakran fölkeresték epre-sűnket és sok levendula- és rózsabokrétát hordtak el.

Evansné háromszor hetenkint megtöltötte szalonja virágcserepeit Billy Park virágaival s úgy viselkedett, mint a család barátja.

Shinené örömmel nézte a kaszárnya és Billy-Park közt való közlekedést. Nagyon tul-zott s alig tűrtette örömet azon, hogy „ki-látás nyílt leányai számára.” Annyira ment, hogy titokban tanácskozott velem Karslake-nak Mona iránt való figyelmessége dolgában és megkérdezte, vajjon „nem tört-e föl nekem, mennyire belebolondult Karslake és az igaz-e, hogy nagybátyja báró? Hogy Kars-lake a templomban volt a két utolsó vasár-napon, hogy igazi uriember és hogy mit tar-tok róla?”

Shinené egy percre sem gyanította, hogy Karslake tulajdonképpen velem akart kószálni a kanyargós, csaltoz utakon.

Azért mesterkedett olyan vakmerően, hogy velem beszélhessen és sétálhasson ad-dig, amíg a többiek virágot szednek és gyű-mölcsöt esznek.

Ugyancsak nem világosítottam föl s épp oly kevéssé figyelmeztettem arra, hogy Kars-lake és Jarvis nem a főtisztelendő Corney hosszú, aitato prédikációjáért bandukolnak négy mérföldnyit szombat délutánonként.

Julia néni okos feje erősen szembeszállt a kaszárnya minden meghívásával.

Pedig ugyan mit kifogásolhatott az ez-red kerü multságain, amikor Evansné maga vinne el és hozna bennünket?

Sok családi tanácskozás után abban ál-lapodunk meg, hogy elmegyünk.

Nagy örömmel indultunk el Evansné tágas kocsiján.

Napsugaras reggel volt.

Evansné nagyon kedves irántunk.

Különösen irántam.

Sokszor csodálkoztam, hogy miért tűn-tet ki éppen engem a mosolyával, hízeglő beszédével? Miért sétál mindig velem kor-ölvé a kertben? Ezen a napon föltárta en-nek az okát.

Mint afféle jókedvű, magával meglege-deit természet, nem rettent vissza semmi vál-lalkozástól s nem tűnt ellenmondást.

(Folytatjuk.)

A szerkesztésért felelős: A LAPKIADÓ.

